

KERAMIKFESTIVAL

9. JULI 2025 PÅ HAVNEN I SKÆLSKØR

RÅMASSE

En udstilling af Jakob Sjøberg og Dan Stockholm og Morten Plesner

Hvordan taler lerets transformationer ind i vores samtidige omgivelser – naturen, byen, kroppen?

I Råmasse mødes tre kunstnere med hver deres eksperimenterende tilgang til det keramiske felt. Gennem skulpturer, relieffer, vægobjekter og levende installationer undersøger udstillingen materials overgangstilstande: det porøse og det hårde, det bearbejdede og det spontane, det forsvindende og det afsatte.

Morten Plesner – Keramik som økosystem

Morten Plesner bidrager med en serie keramiske værker installeret i akvarier – hvor lertøjscylindere fungerer som levende vaser og økologiske skulpturer. Værkerne er udformet med lav brændt og åbne strukturer så leret kan absorbere vandet og planter kan fastgøres og danne rødder, og hvor mos naturligt får grobund på siderne. Flere af skulpturerne rummer indbyggede pumper, der sender vand op gennem formen og skaber et kontinuerligt vandfald ned over overfladen. Denne bevægelse inviterer både planter og mikroorganismer til at etablere sig, og skulpturen udvikler sig over tid til en aktiv del af et økosystem. Lerets forskellige stadier – fra tørt og porøst til glat – undersøges i relation til vandets kredsløb, og værkerne fungerer som en slags biotekniske vaser, der forener form, funktion og vækst. Skulpturerne er interaktive og vil udvikle afhæng af hvilke planter man tilføjer til værket.

Jakob Sjøberg – Det urbane restsprog som æstetik

Jakob Sjøbergs praksis tager udgangspunkt i det offentlige rums oversete materialer: støv, snavs, industrielle aflejringer og arkitektoniske rester. Gennem feltarbejde indsamler han disse stofflige spor og bruger

dem aktivt i sine keramiske processer. Hans værker – ofte i form af vægobjekter og relieffer – udfordrer traditionelle skønhedsbegreber og indfører det uønskede som en æstetisk kategori. Sjøbergs keramik fungerer som registreringer af byens mikroskopiske arkæologi, hvor materialernes umiddelbare uanseelighed bliver udgangspunkt for poetiske, materielt tætte værker. Lerets evne til at optage og bære spor fra omgivelserne bliver en form for modstand mod den rene, glatte overflade.

Dan Stockholm – Hulrum, aftryk og lerets forsvinden

Dan Stockholm arbejder med leret som en midlertidig, formbar substans – et medie til aftryk snarere end et slutmateriale. I værket Gipskrukken, der tidligere blev vist på Fed Ler på Gl. Holtegaard, præger han en stor lerform indefra og skaber derved et negativt rum, et hulrum med fysiske spor af hænder, bevægelser og tryk. Dette rum fyldes derefter med gips. Når gipsen hærdner, og leret fjernes, fremstår den færdige form som en positiv afstøbning af det nu forsvundne ler. Gipsen bærer stadig spor af lerets tekstur og farve – som en slags fossiliseret gestus. Værket fungerer både som form og fravær, og Stockholms praksis kredser om, hvordan skulpturel form kan opstå i selve mødet mellem materiale og krop, nærvær og forsvinden.

En udstilling i bevægelse

Råmasse er ikke en udstilling om modsætninger, men om forbindelser – og transformationer. De tre kunstnere viser, hvordan keramik ikke blot er noget, vi former, men noget, der formes sammen med sine omgivelser. Leret bliver her til arkæologisk registrering, økologisk arkitektur og hukommelsens negative rum. Det er en udstilling, hvor værkerne ikke nødvendigvis afsluttes i brændingen, men fortsætter med at gro, svinde eller forandre sig – i kontakt med vand, krop og kontekst.